

svække dens Anseelse, som retter det; jeg er tværtimod overbevist om, at det forhøjer den Baagjældendes Anseelse. (Hør!). Jeg skal ikke mere binde mig til dette Punkt, og jeg tvivler heller ikke paa, at, naar den ærede Krigsminister nøiere overveier hvad der staar i Værnepligtloven, og hvorledes den deri fastsatte Forpligtelse for Mandskabet at tjene fra det 22de til det 38te Aar, maa forstaaes, saa vil han heller ikke troe, at man slet ikke skylder noget Hensyn og væsentligt Hensyn til denne Berettigelse, til Berettigelsen for det ældre Mandskab, som kun er Forstærknings- og Reserveklassen, som man kan benytte sig af, naar man ikke har de yngre. Jeg vil i denne Anledning bringe en Sag paa Bane, som ogsaa fra det finantsielle Standpunkt henhører herunder. Vi vide, at der ved den sidste Udfrivningslov fandt en Uoverensstemmelse Sted mellem den ældre Aldersbestemmelse og den nyere Aldersbestemmelse, denne Forskjellighed har givet Anledning til, at der var bleven udfreven et Fjerdingaars, eller rettere sagt, fire Måaneders Mandskab mere end der efter Bestemmelserne i Loven skulde have været udfreven, og dette Mandskab har været indkaldt, men er blevet hjemsendt igjen. Nu troer jeg ikke, at derved er skeet nogen nyttig Foranstaltning, og allermindst i pecuniær Henseende, men jeg troer, at derved er skeet en altfor streng Opfyldelse af en Lov, som man kunde have faaet tillæmpet her i Thinget. Jeg nævner det, for at henlede Opmærksomheden paa den Tid, som ligger for os. Vi have hørt gjentagne Gange yttret det Ønske, at man skulde spare det ældre Mandskab, saameget som muligt, og her bliver altsaa Spørgsmaal om, hvis Krigen skulde forlænges, hvorledes Armeen da skulde suppleres, og saalænge vi ikke have aabnet Hjælpesilber af Mandskab for den kommende Tid, saalænge ville vi være nødt til atter at tømme ud paa Mandskabet af de ældre Aldersklasser. Jeg vil benytte Leiligheden til at spørge den ærede Krigsminister i Forbindelse med den ærede Justitsminister, som jeg lykkeligviis finder her i Salen, om ikke de to ærede Medlemmer af Cabinetet skulde være betænkte paa, at tage alle nødvendige Foranstaltninger, for at tilvejebringe Udfrivningen for det kom-

mende Aar, saaledes, at om Krigen skal fortsættes, de da kunne blive indkaldte og øvede i en bedre Aarstid, og ikke som forrige Aar i Vinterens Løb.

Formanden: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at dette Spørgsmaal vilde gaae udenfor Finantslovens Behandling. Hvis den ærede Rigsdagsmand vil gjøre det til Gjenstand for en særlig Interpellation, vil der jo Intet kunne være til Hinder derfor.

Isberning: Det vil jeg ikke. Jeg troer ikke, at det gaaer udenfor Finantsloven, at komme til at kjende hvilke Forholdsregler man tager, for at spare Landets Penge; men jeg bukker mig naturligviis for Formandens Bestemmelse i saa Henseende.

Formanden: Ja, saa vil det altsaa ikke blive Gjenstand for nogen nærmere Betsvarelse, da jeg ikke troer, at denne Forespørgsel hører hjemme ved Finantslovens Behandling. Jeg skal tillade mig at afbryde Forhandlingerne...

B. Christensen: Maa jeg ikke tillade mig en kort Bemærkning. Det er kun 2 Linier, som jeg vil oplæse.

Formanden: Ja, naar det kun er 2 Linier.

B. Christensen: Det er kun 2 Linier jeg vil oplæse af Værnepligtloven. § 31 i den nye Værnepligtlov, som den ærede Krigsminister paaberåbte sig, lyder saaledes: „Naar Forstærkningen i Krigstid eller andre overordentlige Tilfælde skal indkaldes under Vaaben, bliver i Reglen den yngre Aldersklasse at indkaldes frem for den ældre.“ Hvad der er Lovens Aand og hvad ikke, troer jeg fremgaaer deraf.

Formanden: Næste Møde vil finde Sted imorgen Kl. 12, og Dagsordenen vil blive:

Fortsættelse af anden Behandling af Finantsloven.

Mødet hævet.